

W. A. Mozart'ın Re Majör K. 285 Flüt Kuartetinin Teknik Kazanımlar ve Form Açısından İncelenmesi

Analysis of the W. A. Mozart's Flute Quartet in D Major K. 285 in terms of Technical Achievements and Form

Seçil SOYTOK NALÇACI*

* Dr. Öğr. Üyesi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Müzik Eğitimi Bölümü, Manisa/Türkiye.

Asst. Prof., Manisa Celal Bayar University, Faculty of Education, Department of Education of Music, Manisa /Turkey.

secil.nalcaci@cbu.edu.tr
ORCID: 0000-0002-1407-3759

Öz

Uluslararası flüt literatüründe Klasik dönemin karakterini hem teknik hem de müzikal açıdan kusursuz yansıtan W. A. Mozart'ın eserleri, dönemin yapı taşları olarak kabul edilmektedir. Mozart'ın, flüt için bestelediği birçok eserin yanı sıra oda müziği örnekleri arasında yer alan dört adet flüt kuarteti bulunmaktadır. Flüt eğitiminde klasik dönem eserleri arasında Mozart'ın flüt konçertoları dışında flüt kuartetleri de önemli bir yere sahiptir. Her ne kadar flüt konçertolarına nazaran flüt kuartetleri daha geri planda kalmış olsa da bu eserler, flüt eğitiminde kazandırılmak istenen davranışları geliştirici unsurlara sahiptir. Dolayısıyla bu eserleri tanıtmak ve seslendirilmesini sağlamak flüt öğretmenleri ve flüt öğrencileri için önem arz etmektedir. Bu çalışmada, flüt eğitiminde kullanılacak nitelikte olan Mozart'ın flüt kuartetleri hakkında bilgi verilmiş ve dört kuartetten biri olan re majör K. 285, flüt eğitiminde hedeflenen teknik kazanımlar ve form açısından değerlendirilmiştir. Çalışma, re majör K.285 kuartetin flüt eğitiminde kullanılması ve tanıtılmasını sağlamak bakımından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Flüt eğitimi, flüt kuartet, W.A. Mozart, oda müziği.

Abstract

In international flute literature, the works of W. A. Mozart, which perfectly reflect the character of the Classical period both technically and musically, are accepted as the building blocks of the period. Mozart has four flute quartets, which are among the chamber music samples, in addition to many works he composed for the flute. In flute education, apart from Mozart's flute concertos, flute quartets have an important place among the works of the classical period. Although flute quartets have remained in the background compared to flute concertos, these works have elements that improve the behaviors desired to be gained in flute education. Therefore, it is important for flute teachers and flute students to introduce and perform these works. In this study, information was given about Mozart's flute quartets, which will be used in flute education, and K.285 in D Major, one of the four quartets, was evaluated in terms of technical gains and form aimed in flute education. The study is important in terms of ensuring that D major quartet, K. 285 is used and promoted in flute education.

Keywords: Flute education, flute quartet, W. A. Mozart, chamber music.

Makale Bilgisi | Article Information

Makale Türü / Article Type: Araştırma

Makalesi/ Research Article

Geliş Tarihi / Date Received: 05/04/2022

Kabul Tarihi / Date Accepted:

09/08/2022

Yayın Tarihi / Date Published:

30/09/2022

Atf: Soytok-Nalçacı, S. (2022). W. A. Mozart'ın Re Majör K. 285 flüt kuartetinin teknik kazanımlar ve form açısından incelenmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 57, 30-43

Citation: Soytok-Nalçacı, S. (2022). Analysis of the W. A. Mozart's flute quartet in D Major K. 285 in terms of technical achievements and form. *Van Yüzüncü Yıl University the Journal of Social Sciences Institute*, 57, 30 – 43

Giriş

Çalgı eğitimi öğretmen ve öğrenci arasında birebir gerçekleştirilen bir süreçtir. Çalgı çalma, bireyin kendisini müzikal açıdan ifade edebilmesinin en kolay yoludur. Müzikal ifadenin çalgı aracılığıyla etkili ve doğru biçimde aktarılabilmesi için çalınan çalgıya hakimiyetin, çalgıyla ilgili teknik bilginin, ifade gücünü artıracak olan teknik ve müzikal becerilerin üst düzeyde kazanılması gerekmektedir. Bireysel çalgı dersi sürecinde tüm teknik ve müzikal kazanımların en üst düzeyde gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

Çalgı eğitiminin bir kolu olan flüt eğitimi Konservatuvarlar, Eğitim Fakültelerine bağlı Müzik Eğitimi bölümleri ve Güzel Sanatlar Fakültelerinde “bireysel çalgı” dersi adı altında yürütülmektedir. Flüt, müzikal anlatım ve çalgı tekniği olarak potansiyeli yüksek bir enstrümandır. Diğer nefesli çalgılara nazaran flüt, daha kıvrak ve çevik bir yapıdadır. Flütün bu olanakları sayesinde eser ya da etüt içerisinde yer alan diziler, arpejler, geniş aralıklar, dil teknikleri, staccato ve legato pasajlar, süslemeler kolayca seslendirilebilir.

Çalgı eğitiminin bir boyutu olan flüt eğitimi, çalgıyı etkin bir şekilde hedefler doğrultusunda bireyin flüt çalmayı geliştirebilmesi için yürütülen eğitim sürecidir. Flüt çalmayı amaçlayan bireye verilen eğitimin sağlıklı olabilmesi için flüt eğitiminin ileri bir düzeye taşınabilmesi amaçlanmalıdır. Bireyin öğrenme davranışını etkileyecek bir öğretim programı belirlenerek öğrencilerin öğrenme sürecinde performanslarını yükseltmek bakımından çalgı öğretim sürecinin müzik eğitimcileri tarafından etkili, verimli ve net bir biçimde sürdürülmesi gerekir (Üstün, 2012, s. 107).

Flüt eğitimi çerçevesinde çalgının potansiyelinin doğru biçimde kullanılabilmesi için flüt çalan bireyin bilgi, beceri ve tekniğinin belirli bir seviyeye getirilmesi amaçlanarak, öğrencinin müzikal ifadesinin ve yorumlama becerisinin geliştirilmesi sağlanır. Bütün bunların yanı sıra temel davranışlar olan doğru tutuş ve duruş, nefesi doğru kullanabilme, doğru ve temiz ses çıkarabilme, dil-el koordinasyonu, sol anahtar okuma, deşifre becerisi ve belli bir ton kalitesini yakaladıktan sonra vibrato yapabilme de flüt çalacak bireye kazandırılması gereken davranışlardır. Bu hedefler doğrultusunda flüt eğitiminin başlangıcından itibaren teknik çalışmalar ve seviyeye uygun etütler kullanılır.

Belli bir teknik ve müzikal birikim sağlandıktan sonra flüt repertuarı tanıtılmaya başlanır. Kazandırılan bilgi ve beceriler eser üzerinde uygulamaya geçirilmiş olur. Eserlerin seslendirilmesinde amaç, çalgının teknik olanakları çerçevesinde müzikal ifadenin doğru şekilde, doğru teknik ve dinamiklerle anlatılmasıdır. Eserlerin tanınması ve seslendirilmeye başlanmasıyla birlikte beceriler pekiştirilir, yorumlama becerisinin geliştirilmesi ve flüt çalma eyleminin seviye olarak üst düzeye taşınması amaçlanır. Bu süreç teknik çalışmaların yanında öğrencinin seviyesine uygun etüt eserlerin tanınması ve öğrenilmesiyle devam eder. Barok, Klasik, Romantik dönemlere ait eserlerin çaldırılmasının yanı sıra Modern Dönem ve flüt için Çağdaş Türk eserlerinin öğrenciye tanıtılması ve seviyesine uygun örnekleri seslendirmesi önemlidir.

Müzik tarihinde J. S. Bach'ın ölüm tarihi olan 1750'den L. v. Beethoven'ın ölüm tarihi olan 1827'ye kadar geçen dönem “Klasik Dönem” olarak kabul edilmektedir. İlyasoğlu (2001) Klasik dönemin müziğini şöyle özetlemektedir (s. 51):

18. yüzyıl ortasında ve sonundaki ideal müzik, uluslararası bir dil sergilemeli ve eğlendirdiği kadar soylu olmalıdır. Derin duyguları zarifçe dışa vurmalıdır. Teknik karmaşayı yenmiş ve doğal konuma ulaşmış olmalıdır. Sıradan duyarlı bir kulağa hemen seslenebilecek kadar yalın olmalıdır. 1770-1830 arasında yazılan bu müzik, Klasik dönemin müziğidir.

Barok dönem müziğinin süslü, kontrpuan özellikli yapısına nazaran Klasik dönem müziğinde daha sade, açık ve parlak ifadeler ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu dönem, bestecilerin bir müzik eserinin nasıl inşa edileceği ve nasıl bir çerçeve oluşturulması gerektiğiyle ilgili araştırma yaptıkları ve kafa yordukları bir dönemdir. Böylelikle yüzyıllar boyu değerini koruyan, güncelliğini yitirmeyen eserler ortaya çıkmıştır. Bu dönem müziğinin Klasik dönem ya da Klasik stil olarak adlandırılmasının sebebi budur.

Klasik dönem dendiğinde akla gelen en önemli şüphesiz W. A. Mozart'tır. Besteci otuz beş yıllık kısa yaşamına altı yüzden fazla eser sığdırmıştır. Klasik dönem müziğinin özelliklerini kusursuz bir şekilde eserlerinde yansıtmış, aynı zamandan kendine özgü bir müzik anlayışı ortaya koymayı başarmıştır. Melodi çeşitliliği çok fazla olan bestecinin melodileri işleyişteki ustalığı eserlerinde açıkça görülmektedir. "Mozart'ın kuvvetli bir tekniği vardı. Melodilerini bir dantel örücüsünün dikkatiyle ince ince işlerdi. Eserlerinde çocuk ruhunun o pürüzsüz neşeli oynak havasını bulmak her zaman mümkündür" (Jaçe, 2019, s. 14).

Mozart kısacık yaşamına sığdırdığı 600'den fazla yapıtla insanlığa kocaman bir hazine sunmuştur. Nüktesi, çocuksu coşkusu, yalınlığı, hemen dinleyiciyi kavrayıveren tılsımı ve tüm çocuksuluğunun ardındaki derin düşüncesi, onu nice besteciden ayrıcalıklı kılar. Gerek özel yaşamında gerekse içinde yaşadığı tarih diliminde karanlık günler geçirir ve bunların hiçbirini müziğine yansıtmaz. Bu nedenle nice besteci müziğini bir otobiyografi gibi kullanırken, Mozart'ın müziği katıksız, saf müziktir (İlyasoğlu, 2001, s. 61).

Her ne kadar Mozart'ın flütü çok sevmediği söylene de son yıllardaki çalışmalarında (özellikle senfonileri ve piyano konçertolarında) flütü belirgin şekilde kullandığı görülmektedir. Mozart, babasına yazdığı bir mektupta sipariş aldığı flüt kuartetleri için şu ifadeleri kullanmış ve flütle ilgili olumsuz düşüncelerinden bahsetmiştir: "Eserleri henüz bitirememiş olmam sürpriz değil. Katlanamadığım bir enstrüman için eser yazmak zorunda kaldığımda kendimi oldukça beceriksiz hissediyorum" (Theodore, 1964, s. 11). Bazı flütçülerin bakış açılarına göre Mozart'ın flütü sevmemesi çok olası değildir. Kaldı ki Mozart'ın flüt eserleri, flüt literatürünün en önemli yapıtları arasında yerini almış durumdadır. Mozart'ın flütle ilgili hoşnutsuzluğunun enstrümanın kendisinden ziyade, onu icra eden müzisyenlerin kötü entonasyonundan kaynaklandığı söylenmektedir. Çünkü o zamanki eserler Böehm sisteminden önceki flütlerle seslendirilmekte ve bu flütlerin entonasyon sorunlarına açık olduğu bilinmektedir.

Mozart'ın flüt eserlerini yazarken aklında olan flütün bugünün Theobald Böehm yapımı flütüyle pek bir benzerliği yoktur. Mozart'ın aşına olduğu flütler, o zamanın en saygın tahta üflemeli enstrüman yapımcılarından Grenser ailesinin flütleriydi. Tek perdeli Grenser flütünde, modern flütün dengeli, parlak ve büyük tonunu elde etmek olanaklı değildir. Bu flütlerde yumuşak ve koyu bir ton, sesler arasında eşitsizlik ve 18. yüzyılın tüm tahta üflemeli enstrümanlarında hâkim olan entonasyon problemleri görülür (Strebel, 2006'dan aktaran Uçar, 2015, s. 6).

18. yüzyıl flütün altın çağı olarak adlandırılmaktadır. Öyle ki flüt daha öncesinde evrensel anlamda daha popüler konumda olmamıştır. Flütün bu popülerliği sayesinde flüt için beste yapmak, bu yüzyılda besteciler için çok kazançlı olmaya başlamıştır.

Mozart, flütü senfoni ve operalarında kullanmasının yanı sıra flüt için solo eserler de bestelemiştir. Bunların başında flüt konçertoları gelmektedir. Flüt konçertoları, Klasik dönem flüt literatüründe yapı taşı olarak kabul edilmektedir. Flüt için bestelenmiş oda müziği örnekleri arasında ise dört adet flüt kuarteti bulunmaktadır.

Flüt kuartetlerinde melodik yükü genelde flüt ve keman üstlenir; diğer yaylılar ise armonik alt yapıyı destekler niteliktedir. Yaylı dörütlü, flütle bir araya geldiğinde farklı bir tınıya bürünür. Flüt kuartetlerde flüt, diğer çalgıları domine etmekle beraber karakteristik tınısıyla yaylılara karşı hem zıtlık hem de üstünlük oluşturur. Mozart'ın flüt kuartetleri de flüt, keman, viyola ve viyolonsel için yazılmıştır. Flüt konçertolarına nazaran daha az bilinen eserlerdir. Hem konser salonlarında hem de flüt eğitiminde daha nadir seslendirilir. Bunun sebebi, flüt konçertolarının Klasik dönem karakterini kusursuz yansıtıyor nitelikte olduğu ve neredeyse flütteki tüm çalma ve yorumlama tekniklerini içerdiği düşüncesidir. Bu sebeple flüt repertuarında klasik dönemi temsilen genelde Mozart'ın flüt konçertoları göz önünde olmuştur. Öyle ki tüm bu özellikleriyle flüt konçertoları -bilhassa sol majör K. 313 ve re majör K. 314- tüm uluslararası yarışmalarda çalınması zorunlu eserler olarak flütçülerin karşısına çıkmaktadır.

Birçok flüt sanatçısının ortak deneyimi, Mozart'ın bestelerinin başarılı bir şekilde çalınmasının zor olduğu yönündedir. Bu durum, flüt çalışmaları için de geçerlidir. İyi

bir performansın başlıca gereksinimleri, tüm perdede berrak ve güzel bir tını, iyi gelişmiş bir teknik ile sayısız modülasyon değişimini takip edebilecek esnekliktir (Gencan, 2010, s. 14).

18. yüzyılın sonlarına doğru, bir üflemeli ile yaylı trio ya da kuartet yapıları özellikle amatör müzisyenlerin camiasında oldukça popüler hale gelmiştir. Mozart da bu popüleriteye ayak uydurarak amatör Alman bir flütçü olan Ferdinand De Jean'in siparişi üzerine flüt kuartetlerini bestelemiştir. Mozart annesiyle gittiği Fransa ve Almanya turu sırasında aslında bir cerrah olan De Jean ile tanışmış, De Jean kendisi için Mozart'tan basit ve kısa olmak üzere üç adet konçerto, birkaç tane de kuartet bestelemesini istemiştir. Bu sırada yirmi iki yaşında olan Mozart, Aralık 1777'de babasına yazdığı bir mektupta aldığı bu sipariştten yani flüt kuartetlerinden ilk kez bahsetmiştir. Ne var ki Mozart, sipariş verilen üç konçertodan ikisini tamamlayabilmiş (sol majör K. 313 ve re majör K. 314), üç adet de kuartet bestelemiştir. Bestelediği kuartetlerin ilki re majör K. 285'tir. Bu eseri, siparişi aldıktan iki hafta sonra tamamlamış ve müsvedde notanın üzerine "Mannheim, Aralık 25 1777" notunu düşmüştür. Fakat bestelenen ilk kuartet ve tamamlanan diğer iki konçerto De Jean'ın istediği gibi basit düzeyde olmamıştır. Bu sebeple daha sonra bestelenecek olan iki ve üç numaralı kuartetler (sol majör K. 285a ve do majör K. 285b) De Jean'ın istediği üzere re majör kuartete nazaran pasajların seslendirilmesi bakımından daha kolaydır. Mozart'ın iki numaralı sol majör kuarteti 1777-1778 yılları, üç numaralı do majör kuarteti ise birkaç yıl sonra 1781-1782 yılları arasında tamamladığı bilinmektedir. Dört numaralı la majör K. 298 kuartet ise çok sonra (1786) sipariş üzerine değil, tamamen Mozart'ın kendi isteğiyle Viyana'da bestelenmiştir.

De Jean için bestelenen ilk kuartet olan re majör K. 285, diğer kuartetler arasında en gösterişli, etkileyici olanıdır. Diğer kuartetlerin aksine üç bölümden oluşmaktadır. Süre olarak ise diğer kuartetlerle hemen hemen eş değerdir. Re majör K. 285, bestecinin diğer kuartetlerinde bulunmayan konçerto yapısının özelliklerini barındırmaktadır. Bu kuartet, özellikle pasajları ve dinamiği bakımından bestecinin sol majör ve re majör konçertolarıyla benzerlik göstermektedir. Benzerlikler en çok her üç eserde de bulunan hızlı tempodaki çıkıcı ve inici gamlar ve arpejlerde görülmektedir. Re Majör kuartetin bir ve üçüncü bölümlerindeki çeviklik ve nüktedan hava, ikinci bölümün ise yüreğe işleyen güzellikteki melodisi dinleyenleri büyüler niteliktedir. Re Majör kuartetin ardından bestelediği 2 numaralı sol majör ve 3 numaralı do majör kuartetler iki bölümden oluşmaktadır.

Re Majör flüt kuartetin aksine Mozart bu kuartetleri De Jean'ın istediği gibi kısa ve basit şekilde bestelemiştir. Re Majör kuartet ve diğer kuartetler arasındaki düzey farkının çok olmasının sebepleri arasında De Jean'ın re majör kuarteti teslim aldıktan sonra, bestelenecek diğer kuartetlerin daha basit düzeyde yazılmasını istemesi olduğu yönünde düşünceler vardır. Bunun yanı sıra Mozart'ın flütten çok haz etmemesi ve zaman unsurunun da bu durumun nedenleri arasında olduğu söylenmektedir (Theodore, 1964, s. 17).

Sol majör kuartet "Andante" ve "Tempo di Menuetto" başlıklı iki bölümden, do majör kuartet ise "Allegro" ve "Andantino" (tema ve varvasyonlardan oluşan) başlıklı iki bölümden oluşmaktadır. Üç kuartetten çok sonra bestelenen la majör kuartette "Andante" (tema ve varyasyonlardan oluşan), "Menuetto" ve "Rondeau" bölümleri yer almaktadır. La Majör kuartet süre ve kolaylık bakımından önceki iki kuartetle benzerlik göstermektedir.

Bu araştırmada amaç, Mozart'ın flüt konçertolarının dışında flüt kuartetlerinin de flüt eğitiminde daha yaygın kullanılmasını sağlamak için flüt öğretmenlerine ve flüt öğrencilerine bu eserleri yakından tanıtmaktır. Bu amaçla, Mozart'ın flüt kuartetleri hakkında bilgi verilmiş ve re majör K.285 kuartet, flüt eğitimindeki kazanımlar ve form açısından incelenmiştir. İnceleme sonucunda eserin daha iyi anlaşılacağı ve böylece icra sırasında çalan kişi için kolaylık sağlayacağı; çalışmanın ayrıca, ülkemizde az sayıda olan Mozart'ın flüt kuartetleriyle ilgili literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

1. Yöntem

Bu araştırma nitel bir çalışma olup verilerin toplanmasında doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. "Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu ve olgular hakkında bilgi içeren

yazılı materyallerin analizini kapsar. Nitel araştırmada doküman incelemesi tek başına bir veri toplama yöntemi olabileceği gibi diğer veri toplama yöntemleri ile birlikte de kullanılabilir” (Yıldırım ve Şimşek, 2006, s. 187).

Veri toplama aşamasında konuyla ilgili yerli ve yabancı makaleler, kitaplar ve tezlerden yararlanılmıştır. Bunun yanı sıra form, analiz ve hedef kazanımların incelenmesi aşamasında Mozart'ın flüt kuartetlerinin CD kayıtları ve re majör K. 285 kuartetin notaları kullanılmıştır. Kullanılan notaya ait edisyon “Edition Peters No. 17a” dır.

2. Bulgular

Bu bölümde re majör K. 285 kuartetin form analizi yapılmış ve flüt eğitiminde öğrenciye kazandırılmak istenen teknik becerileri ne düzeyde içerdiği incelenmiştir.

2.1. Re Majör K. 285'in Yapısal Analizi

Re majör kuartet üç bölümden oluşmaktadır:

Allegro

Adagio

Rondo

1.2.1. Allegro Bölümü

İlk bölüm olan Allegro re majör tonunda, dört dörtlük ölçüde yazılmıştır. Klasik dönemin önde gelen formlarından olan Sonat Allegrosu formunda bestelenmiştir. Sonat Allegrosu'nun üç ana bölümü vardır. Bu bölümler Serim (Sergi), Gelişme ve Yeniden Serim (Yeniden Sergi) başlıklarından oluşmaktadır. Yapısal şeması ise A, B ve A' olarak gösterilmektedir. Eseri oluşturan en önemli tematik materyaller serim bölümünde verilmektedir. Sonraki iki bölümde ise bu materyaller geliştirilir ve yeniden ifade edilir.

Sonat Allegrosu klasik dönemdeki çalgısal klasik müziğin en önemli geniş ölçekli biçimsel türüdür. Konçertolar hariç, çok bölümlü eserlerin en az bir bölümü bu formdan oluşur (...) Sonat Allegrosu geniş ölçekli fonksiyonlardan oluşur. Bunlar “Exposition”, “Development” ve “Recapitulation” dur. Bazen iki ek fonksiyon bulunur; giriş bölümünden önce yavaş tempoda yapılan “Introduction” ve “Recapitulation” kısmının sonuna eklenen ‘Coda’ yapısıdır (Vural, 2019, s. 93).

Allegro bölümünü Serim, Gelişme ve Yeniden Serim başlıkları altında incelediğimiz zaman ölçü bazında gösterimi şu şekildedir:

Serim (Exposition) 1. – 66. Ölçü

Gelişme (Development) 66. – 100. Ölçü

Yeniden Serim (Recapitulation) 100. – 147. Ölçü

Koda 147. – 154. Ölçü

Serim (Exposition) bölümünün ilk teması re majör tonda, direkt olarak flütle birlikte yaylılar eşliğinde, oldukça enerjik ve atik bir ifadeyle kendini gösterir. Halen re majörle devam eden 13. ölçüde, keman ve viyola ikinci temaya giriş yapar. Dört ölçü sonra flüt, aynı motifin ters biçimiyle kendini duyurur ve ikinci tema 25. ölçüye kadar devam ederek la majör tonalitesinde son bulur. 26. ölçüde çıkıcı üçleme figürüyle başlayan üçüncü tema, ilerleyen ölçülerde flütle sergilenen çıkıcı ve inici on altılık pasajlarla devam eder ve yine bir üçleme figürüyle 43. ölçüde son bulur. Bu ölçüde keman ve viyola ile dördüncü temaya giriş yapılır. Bu temadaki motifi iki ölçü sonra flüt taklit eder. Birbirini taklit eden bu figürler kapanış kısmına kadar devam eder ve kapanış kısmı üç farklı temayla birlikte kendini gösterir. Bunlardan ilki 51. ölçüde flüt ile duyurulur ve sonraki iki ölçüde bu figür çeşitlenmiş biçimiyle tekrar eder. Kapanış temasının ikincisi 55. ölçüde gelir. Sonuncusu ise 58.

ölçüde flütteki uzun seslerle birlikte devam eder ve 65. ölçünün sonunda serim bölümü, la majör (dominant) tondaki kalışla sona erer.

Gelişme (Development) kısmı serimdeki ilk tematik materyalin kullanımıyla la minör tonda 66. ölçüyle başlar. 73. ölçüde, serimin kapanış temasındaki çıkıcı figüre benzeyen (ölçü 73, 74, 75 ve 76) bir kısım yer almaktadır. Sonrasında gelen 79. ölçü, serim bölümünün ikinci temasındaki materyalin kullanılmasıyla (ölçü 13) fa majör tonda başlar. Gelişme bölümünün kapanış kısmı 95. ve 99. ölçüler arasında kendini gösterir. Sonrasında, yeniden serim (recapitulation) bölümüne geçilirken köprü görevi üstlenen çıkıcı bir dizi, öncesinde yaylılardan ardından flütten duyulur. Böylelikle 100. ölçüde yeniden serim kısmı başlamış olur.

Yeniden serimin (Recapitulation) ilk teması, serim bölümündeki ilk temaya göre iki ölçü kısaltılmıştır. Bu tema, serimdeki ilk tema gibi tam kadansla sonlanmaz; onun yerine serimin ikinci temasındaki başlangıç motifinin ters çevrilmiş biçimi 110. ölçüde ustalıklı kullanılmıştır. 114. ölçüde on altılık notalarla karakterize edilmiş uzun bir geçiş bölümü başlar ve 124. ölçüde re majör kalışla sona erer. Üçüncü tema yeniden serim bölümünde kendini göstermezken, dördüncü tema 124. ölçüde serimdeki dördüncü temasındaki figürle belirir fakat aynı şekilde sonlanmaz. 147. ölçüde serim kısmının ikinci temasındaki materyal, aynı tonda gelerek beklenmedik bir şekilde “coda” bölümü olarak karşımıza çıkar. Coda bölümüyle birlikte 148. ölçüdeki puandorgun iki ölçü sonrasında re majör tonda flütte gelen iki ölçülük kısa gamlarla, parlak ve gösterişli bir şekilde allegro bölümü son bulur.

Bu bölümde, sadece flüt partisinde yirmi bir adet trill yer almaktadır. Triller, bölümün karakterini ve dinamiğini yansıtmaya bakımından önemli bir yere sahiptir.

1.2.2. Adagio Bölümü

Üç dördlük ölçüde yazılan Adagio bölümü, Mozart’ın eserlerinde çok nadir kullanmayı tercih ettiği si minör tonundadır. Bu bölümde yaylıların tümü pizzicato eşlik ile sahneyi tamamen flüte bırakmıştır. Flüt ise kalbe işleyen, çok dokunaklı ve etkileyici, harika bir melodi duyurur. Yalnızca otuz beş ölçü uzunluğunda olan Adagio bölümünde sekiz ölçüye yayılmış bu harika melodi, bölüm boyunca toplamda üç kez tekrar eder. Melodinin ikinci ve üçüncü tekrarları arasında, 16. ölçünün son vuruşunda başlayıp 24. ölçüde biten sekiz ölçülük başka bir melodi yerleştirilmiştir. Bu melodi hem tonal hem de karakter olarak daha iyimser olan yapısıyla ana melodiye karşıtlik oluşturan özelliktedir. Ana melodinin üçüncü tekrarı 25. ölçüde görülmektedir. Fakat bu kez sekiz ölçü yerine on ölçü olarak genişletilmiş halde karşımıza çıkar. Bölümde son kez duyulan bu cümlelerin sonu, bir sonraki Rondo bölümünün de tonu olan re majörün yedinci derecesinde son bulur. Bölümün son ölçüsü olan 35. ölçüde yer alan “Attaca” ifadesi, beklemeden hemen üçüncü bölüme giriş yapılması gerektiği anlamına gelmektedir. Adagio bölümü, birinci ve üçüncü bölümlerin uçarı ve canlı havasına karşın melodinin geniş ölçülere yayıldığı durağan, dingin ve ağırbaşlı karakterdedir.

Adagio bölümünün yapısal şeması şu şekilde gösterilebilir:

I A A'	II B	III A (Coda)
-----------	---------	-----------------

Şekil 1. Adagio Bölümünün Yapısal Şeması

Kaynak: (Scott, 2009, s. 40).

1.2.3. Rondo Bölümü

Bu bölüm, birinci bölümün de tonu olan re majörde ve iki dördlük ölçüde yazılmıştır. “Rondo” bölümü Mozart’ın bestelemiş olduğu eserler arasında en neşeli ve eğlenceli olanlardan bir tanesidir” (Theobald, 1964, s. 22).

Büyük rondo formunda yazılan bu bölümün yapısal şeması şu şöyledir:

A B A	C	A B A	Codetta
I.Bölme	II.Bölme	III.Bölme	

“Büyük rondo formunun en büyük özelliği, formun üç büyük bölmeden oluşması ve birinci bölmenin sonda üçüncü bölme olarak ana tonda yeniden duyulmasıdır” (Cangal, 2018, s. 132).

A bölmesinin (ana tema) girişi, her biri dört ölçü uzunluğunda olan üç kısa tematik kısımdan oluşmaktadır. İlk iki kısım önce flütten duyulur. İkinci dört ölçülük kısım ilk dört ölçünün cevabı niteliğindedir. Sekiz ölçülük bu soru-cevap teması bir kez daha tekrar edilir. Üçüncü tematik kısım 17. ve 21. ölçüler arasında bu kez kemandan duyulur ve ardından flütle birlikte cevap niteliğindeki ikinci tematik kısımla tamamlanır. Sekiz ölçülük bu tema bir kez daha tekrar eder. 33. ölçüyle birlikte A'nın (ana temanın) sekiz ölçülük kapanış kısmı flütten duyulur. Re majör tondan devam eden bu temanın son ölçüsünün son vuruşunda viyolonsel partisinde gelen on altılıklar ile aniden 41. ölçüde la majöre bir geçiş olur. Sonrasında kemandan duyulan la majördeki temaya dört ölçü sonra flütten yanıt gelir. Karşılıklı soru-cevap kısmı 57. ölçüye kadar devam eder. 56. ölçüde B temasına öncülük eden çıkıcı bir dizi, la majör tonda flütle kendini gösterir. Bu dizi, ara tema olarak da adlandırabileceğimiz B temasına varış köprüsü olarak da adlandırılır. Böylelikle 57. ölçüde B teması (ara tema) başlamış olur. Bu ölçüde başlayıp dört ölçü devam eden flütteki inici figür, sonraki dört ölçüde yaylılar tarafından tekrar edilir. 65. ölçüde öncelikle kemandan, iki ölçü sonra da flütten duyulan ve genişletilen B temasının kapanış kısmı, son birkaç ölçüdeki kısa la majör dizilerle sona erer. Öncesinde re majöre geçişi hazırlayan dört ölçülük sekizlikler ise ana tema olan A'ya geçişi hazırlaması bakımından dönüş köprüsü olarak değerlendirilir. Böylelikle 82. ölçüde A teması tekrar edilir. Ana temanın son üç ölçüsünde ikinci ara tema olan C temasına geçişi hazırlayan figürlerin duyurulmasıyla birlikte 109. ölçüde ikinci ara tema sol majör tonunda gelir. Röprizle tekrar eden bu temanın ilk kısmı iki motif içermektedir. İlk önce flütten duyulan dört ölçülük ilk motifin ardından diğer motif, soru-cevap ilişkisi özelliğinde viyoladan gelir. C temasının yine röprizle tekrar eden ikinci kısmında, flüt ve viyolanın birbirini taklit ettiği pasajlar yer alır. 113. ölçüde gelen C temasının son kısmında ise ilk ana temadaki (A) 17. ve 21. ölçüler arasında kullanılan materyal tekrardan önce keman, ardından flütten duyulur. 150. ölçüde flüt ve kemandan aynı anda duyulan, peş peşe on altılıklarla gelen bir pasaj ve ardından ana temaya geçişi hazırlayana iki ölçülük bir dönüş köprüsünün ardından 168. ölçüde ana tema (A) duyulur. Orijinal haliyle başlayan ana tema, bu kez dört ölçü öncesinde ilk ara tema olan B temasına geçiş yapar. İlk seferde la majör tonunda duyulan B, bu kez re majör tonda ve iki ölçü daha genişletilmiş halde gelir. 231. ölçüde son kez duyulan ana tema (A), tekrarlanmış haliyle yalnızca sekiz ölçülük ilk kısmı içermektedir. Ardından 246. ölçüde başlayan son altı ölçülük bölüme on altılıklardan oluşan bir “codetta” kısmı eklenmiştir. Bu sayede flüt, final bölümünde son bölümün nükteli, eğlenceli ve esprili karakterini codetta ile özetleme fırsatı bulmuştur.

2.2. Re Majör KV. 285 Flüt Kuartetinin Flüt Eğitiminde Hedeflenen Kazanımlar Açısından İncelenmesi

2.2.1. Staccato Çalma Tekniği

Staccato tekniği sesleri birbirinden ayrı şekilde, kısa ve kesintili biçimde seslendirmek anlamına gelmektedir. Staccato çalınması gereken notaların üzerine konulan nokta işaretiyle gösterilir. Flütte staccato, etüt ve eserler içerisinde çok sık kullanılan ve bu sebeple üzerinde önemle durulması ve öğrencilere mutlaka kazandırılması gereken bir tekniktir. Bu kuartette de staccato tekniği hızlı ve canlı karakterleri dolayısıyla birinci ve üçüncü bölümlerde sıkça kullanılmıştır.

Şekil 2. Allegro bölümü, ölçü 33, 34.

Şekil 3. Allegro bölümü, ölçü 153.

Şekil 4. Rondo bölümü, ölçü 5, 6, 7, 8.

Şekil 5. Rondo bölümü, ölçü 80, 81.

2.2.2. Legato Çalma Tekniği

Legato tekniği seslerin birbirine bağlanarak çalınması ya da söylenmesi anlamına gelmektedir. Flütte legato, birbirine bağlanmış notalar arasında dil vurmuyarak, nefes bütünlüğünün sürdürülmesiyle gerçekleştirilir. Flüt çalarken sıklıkla kullanılan legato tekniği üç bölümde de yer alırken ikinci bölümün ağır tempolu, uzun cümlelerden oluşan geniş anlatımlı ifadesi sebebiyle bu bölümde legato tekniği daha çok kullanılmıştır.

Şekil 6. Allegro bölümü, ölçü 37, 38, 39.

Şekil 7. Adagio bölümü, ölçü 19, 20, 21, 22, 23

Şekil 8. Rondo bölümü, ölçü 151, 152, 153.

2.2.3. Çift Dil Tekniği

Flütte çift dil tekniği özellikle hızlı çalınması gereken pasajlarda, tek dilin yetersiz olduğu durumlarda kullanılan bir tekniktir. Tek dilde dil hamlesi parçanın karakterine göre tu, tü veya du, dü şeklinde uygulanırken çift dilde ise iki dil hamlesi olarak, pasajın hızı ve yapısına göre tu-ku, tü-kü, du-gu veya dü-gü şeklinde uygulanır. Üzerinde uzun bir çalışma gerektiren bu teknik, eser ya da etüt içinde gelen hızlı pasajların seslendirilmesini kolaylaştırır. Çift dilde her ne kadar iki dil hamlesi olsa da dinlerken tek dille çalınıyormuş etkisi uyandırmalıdır. Birinci ve üçüncü bölümün hızlı temposu dolayısıyla özellikle on altılık pasajlarda çift dil tekniğinin kullanımı görülmektedir.

Şekil 9. Allegro bölümü, ölçü 115 – 123 arası.

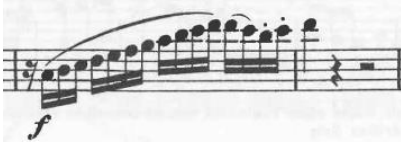
Şekil 10. Rondo bölümü, ölçü 246 – 250

2.2.4. Dizi (Gam) İçeren Pasajlar

Flüt eğitiminin başlangıçtan ileri seviyeye kadar her aşamasında, dizi (gam) çalışmaları yer almaktadır. Flütte dil-el koordinasyonunun sağlanması ve geliştirilmesi, tüm artikülasyonların doğru şekilde uygulanması, tonalite kavramının pekiştirilmesi gibi becerilerin kazandırılmasında dizilerin (gamların) seslendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Eser ve etütlerin içerisinde dizilerden oluşan pasajlarla sıklıkla karşılaşmaktadır. Diziler üzerinde teknik çalışmalar doğru bir şekilde ne kadar fazla yapılırsa eser ya da etüt içerisinde gelen dizi içeren pasajların çalımı da bir o kadar kolaylaşır. Özellikle Mozart'ın flüt için yazılmış eserlerinin neredeyse tamamında dizi pasajları sıkça bulunmaktadır. Bu kuartette de birinci ve üçüncü bölümlerde dizi pasajları yer almaktadır.

Şekil 11. Allegro bölümü, ölçü 121, 122.

Şekil 12. Allegro bölümü, ölçü 151, 152.

Şekil 13. Rondo bölümü, ölçü 217, 218.

Şekil 14. Rondo bölümü, ölçü 155, 156, 157.

2.2.5. Süsleme (Tril) İçeren Pasajlar

“En yaygın süsleme biçimlerinden biri olan tril, öngörülen süre boyunca ana ses ile komşu ses arasında çok hızlı gidip gelerek uygulanan seslendirilmedir” (Say, 2005, s. 498). Trilin yapılacağı notanın üzerinde *tr* ifadesi yer alır. Flütün çevik ve atik yapısı gereği ve seslendirme imkanlarının fazlalığı sebebiyle flütte süslemeler kolaylıkla seslendirilebilir. O yüzden flüt için yazılmış eserlerde bir süsleme biçimi olan trilleri sıkça görebiliriz. Trilleri ustaca seslendirebilmek için de bu süsleme türüne yönelik etütler üzerinde çalışmalar yapmak gereklidir. Kuartetin birinci ve üçüncü bölümlerindeki canlı tempo ve neşeli yapı, ikinci bölümde ise geniş anlatımlı ve bol süslemeli karakter trillerle desteklenmiştir.

Şekil 15. Allegro bölümü, ölçü 66,68.

Şekil 16. Adagio bölümü, ölçü 15, 18.

Şekil 17. Rondo bölümü, ölçü 210, 211, 214.

Rondo bölümü, ölçü 219, 220.

2.2.6. Süsleme (Çarpma) İçeren Pasajlar

“İki notadan oluşan bir süsleme biçimi. Bu küçük süslemede birinci ses çarpıp kaçar, böylece asıl ses vurgulanmış olur” (Say, 2005, s. 375). Çarpmanın bir işareti olmayıp asıl sese çarpan notanın daha küçük yazılmış haliyle gösterilir. Abantıyla benzer şekilde gösterilen çarpmanın farkı, daha küçük boyutta yazılan çarpan notanın üzerine konulan bir çizgiyle ifade edilmesidir. Kuartetin birinci ve üçüncü bölümlerinde çarpma örnekleri görülmektedir.

Şekil 18. Allegro bölümü, ölçü 137, 138.

Şekil 19. Rondo bölümü, ölçü 140-148.

2.2.7. Süsleme (Abantı/Appoggiature) İçeren Pasajlar

Bir süsleme biçimi olan abantı “komşu notanın hemen ardından esas notayı seslendirme: Bu iki nota, ölçünün aynı zamanı içinde bir çırpıda duyurulur” (Say, 2005, s. 8). Abantı aynı zamanda İtalyanca bir terim olan appoggiature terimiyle de anılmaktadır. Herhangi bir işaretle gösterilmez. İfade edilirken abantı yapılan nota, daha küçük biçimde yazılarak bir bağ ile esas notaya bağlanır. Kuartetin tüm bölümlerinde abantı örnekleri yer almaktadır:

Şekil 20. Allegro bölümü, ölçü 27 ve 29.

Şekil 21. Adagio bölümü, Ölçü 5, 6, 7, 8.

Şekil 22. Rondo bölümü, ölçü 118.

Şekil 23. Rondo bölümü, ölçü 122.

2.2.8. Süsleme (Grupetto) İçeren Pasajlar

“Vokal ve entrümantal müzikte kullanılan bir süsleme çeşididir. Grup notaları esas notanın etrafında dolanan yaklaşık dört ya da beş notadan oluşan bir figür içerir. Sembol çoğunlukla bir notanın üzerinde gösterildiği gibi bazen iki nota arasında da bulunabilir” (Özçelik, 2002’den aktaran Yiğit ve Nayir, 2019, s. 1598). Süslemenin yapılacağı notanın hem üst hem de alt komşu sesine gidip gelerek yapılan grupetto, süsleme yapılacak notanın üzerine konulan bir işaret ile ya da asıl sestem sonra süsleme kümesinin küçük notalarla açık şekilde yazılmasıyla gösterilir. Grupetto, eserin karakterine ve temposuna uygun şekilde vuruş içerisinde sığdırılarak seslendirilir. Grupetto örneği kuartetin sadece ikinci bölümünde görülmektedir.

Şekil 24. Adagio bölümü, ölçü 32 ve 34.

2.2.9. Arpej İçeren Pasajlar

Arpej “Akor seslerini birlikte çalmaktansa açarak art arda çalmak veya söylemek” (İlyasoğlu, 2001, s. 299). Flütte arpej çalışmaları, aynı dizi (gam) çalışmaları gibi teknik çalışmalardır. Dizi ve arpej çalışmaları teknik çalışma kapsamında genelde birlikte yürütülür. Arpej çalışmalarıyla, dil-parmak koordinasyonu, dil teknikleri, legato ve staccato çalma teknikleri gibi becerilerin kazanılması ve geliştirilmesi amaçlanır. Flüt eğitiminin tüm seviyelerinde arpej çalışmaları yürütülmekte ve flüt eserlerinin çoğunda arpej içeren pasajlar yer almaktadır. Re majör kuartette arpej örnekleri birinci ve üçüncü bölümlerde görülmektedir.

Şekil 25. Allegro bölümü, ölçü 55, 56.

Şekil 26. Allegro bölümü, ölçü 83, 84, 85.

Şekil 27. Rondo bölümü, ölçü 246, 247, 248, 249.

2.2.10. Triole (Üçleme) İçeren Pasajlar

Triole adıyla da bilinen üçleme, eşit olarak üç bölünmeyen bir vuruşta üç sesin çalınması ya da söylenmesidir. Flüt eğitiminde herhangi bir tondaki dizi ve arpej çalışmaları, teknik çalışmalar içerisinde triole (üçleme) şeklinde de seslendirilir. Tek dil tekniğiyle çalınan üçleme figürleri, temponun tek dille çalınamayacak kadar hızlı olduğu zamanlarda üç dil tekniğiyle seslendirilir. Üç dil tekniğinde dil hamleleri tu-ku-tu, tü-kü-tü, du-gu-du veya dü-gü-dü şeklindedir. Kuartette yer alan üçleme pasajları tek dille çalınmaktadır. Re majör kuartetin birinci bölümünde üçleme örneği yer almaktadır.

Şekil 28. Allegro bölümü, ölçü 26, 28.

Şekil 29. Allegro bölümü, ölçü, 42.

2.2.11. Vibrato

“Vibrato, sesin, bir ton içerisinde, o tonun perdelerinde (pitch) oluşturulan, sesin gürlüğündeki veya perdesinde ortaya çıkan, salınım ya da dalgalanmaları ifade eden bir müzik terimidir”(Wilcocks, 2006’dan aktaran Onuk, 2018, s. 164). Flütte vibrato yapmak için belli bir ton kalitesine ulaşmak gerekir. Ayrıca vibrato, eserlerin dönem ve stil özelliklerine göre farklılık göstermektedir.

Klasik Dönem’e ait bir eser söz konusu olduğunda dönemin aydınlanma, kusursuz biçim, sağlam ve açık formlar gibi özellikleri düşünülürse; vibratonun da bu gibi eserlerde, ritmik yapıyı belirginleştirmek üzere güçlü vuruşlara denk gelen uzun notalarda, ya da legato pasajlardan oluşan cümlelerdeki önemli sesleri aydınlatmak amacı ile uygulanması yerinde olur. Sürekli vibrato kullanımına ise yine temkinli yaklaşılmalıdır (Dağ, 2011, s. 116).

Bu ifadeden yola çıkarak re majör K.285 kuartetin Allegro ve Adagio bölümlerinde vibrato yapılabilecek pasaj örneklerinin yer aldığı görülmektedir. Şekil 29’da ve Şekil 31’de legato pasajda yapılabilecek vibrato örneği, Şekil 30’da ise hem güçlü vuruşta gelen nota hem de uzun notada yapılabilecek vibrato örneği yer almaktadır.

Şekil 29. Allegro bölümü, ölçü 58-65.

Şekil 30. Allegro bölümü, ölçü 108-112.

Şekil 31. Adagio bölümü, ölçü 1-8.

Sonuç ve Tartışma

Re Majör K. 285 kuartet “Allegro”, “Adagio” ve “Rondo” olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Eserin ilk bölümü Sonat Allegrosu formunda yazılmış olup, Serim (Exposition), Gelişme (Development), Yeniden serim (Recapitulation) başlıkları altında analiz edilmiştir. Si minör tonunda yazılan Adagio bölümü, üç bölmeli şarkı formundadır. Son bölüm olan Rondo bölümü ise büyük rondo formunda bestelenmiştir.

Re Majör K. 285 kuartetin flüt eğitiminde hedeflenen kazanımlar açısından incelenmesinin ardından elde edilen bulgulara göre, flüt eğitiminde temel kazanımlar olan dizi (gam), arpej, üçleme

(triole) çalma uygulamalarını, staccato çalma, legato çalma, tek dil ve çift dil çalma uygulamalarını, vibrato yapabilme becerisine ait uygulamaları, müzikal ifadeyi güçlendiren süslemelerden tril, abantı (appogiature), ve grupetto çalabilme becerisine ait uygulamaları büyük ölçüde içerdiği; kromatik dizi çalma, dil tekniklerinden “üç dil” çalma, süslemelerden biri olan “mordan”a ait örnek pasajları ise içermediği görülmüştür. Bu bulgular ışığında re majör K. 285 kuartetin flüt eğitiminde hedeflenen kazanımların büyük çoğunluğuna yer verdiği sonucuna ulaşılabilir.

Eğitimcinin öğrenciyi iyi motive ederek çalgıyı sevdirmesi ve seviyesine uygun olarak vereceği etüt ve eserlerle çalgıyı ileri bir düzeye taşımasını sağlaması amaçlanmalı; (...) Flütte legato, staccato, vibrato, tek dil, çift dil, üç dilde üçleme vb. teknik konulara önem verilmeli, on iki ton, makamsal dizi ve kromatik dizi çalışmaları uygulanarak öğrencinin flüt yaşantısı ileri bir seviyeye getirilmelidir (Üstün, 2012, s. 119).

Bu çalışmaya benzer olarak Önver (2019), W. A. Mozart'ın K. 315 flüt ve piyano için yazdığı Andante ve K.184 Rondo isimli eserlerinin doğru algılanmasını ve icra açısından flüt öğrencilerine ve eğitimcilerine faydalı olmasını amaçladığı bir araştırmasında, söz konusu eserlerde, flüt eğitiminde başlıca kazanımlar olan tek dil ve çift dil çalabilme, vibrato yapabilme, tril seslendirme, dizi çalışmaları, staccato ve legato çalabilme becerilerine ilişkin örneklerin yer aldığı sonucuna ulaşmıştır.

Gencan (2010) tarafından yapılan bir çalışmada W. A. Mozart'ın K. 313 sol majör flüt konçertosu yapısal özelliği, tempo ve temaları, ölçüsel ve armonik analizi bakımından incelenmiştir. İncelemeler sonunda Mozart'ın bu eserde çok çeşitli bir melodi ağı kullanarak flütün tüm kıvraklığından yararlandığı, çalan kişinin tüm güçlü ve zayıf yönlerini açığa çıkarıyor olması ve flüt çalmanın tüm tekniklerini barındırması bakımından oldukça zor ve virtüözite gerektiren bir eser olduğu sonucuna varılmıştır. W. A. Mozart'ın K. 314 re majör flüt konçertosunun form, analiz ve icra yönünden incelendiği bir çalışmada (İşbilen, 2007), eserin tril, arpej, dizi, staccato gibi teknik zorlukları içermesi yönünden, bu konçertonun flüt öğrencileri için son derece eğitici olduğu ve flüt öğrencilerinin olgunlaşmasına büyük katkı sağlayacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Theodore'e (1964) göre “Re Majör K. 285 kuartette diğer flüt kuartetlerinde olmayan bir konçerto işleyişi bulunmaktadır. Re majör kuartet birçok pasaj bakımından sol majör ve re majör flüt konçertolarıyla benzerlik göstermektedir” (s. 17). Bu tespiti göre Klasik dönemi temsilen flüt eğitimi repertuarında çok önemli yeri olan sol majör ve re majör konçertolara yapısal ve teknik anlamda benzerlik gösteren re majör K. 285 kuartetin de flüt eğitimi dağarına dahil edilmesi, flüt öğretmenleri ve flüt öğrencileri tarafından tanınması ve seslendirilmesi flüt eğitimine bir katkı olarak değerlendirilebilir. Eserin orijinal hali olan yaylı eşliğinin yanı sıra piyano eşlik düzenlemesi de bulunmaktadır. Bu bakımdan Konservatuvarlar ya da Müzik Eğitimi bölümlerinde yaylı kuartetin oluşturulamaması durumunda piyano eşlik ile de seslendirilebilmesi bir kolaylık olacaktır.

Uçar (2015) yaptığı bir çalışmada, W. A. Mozart'ın önde gelen eserleri arasında sayılabilecek dörtlü, beşli ya da sonatları yerine, bir üflemeli çalgı ile üç veya dört yaylı çalgı için olan oda müziği eserlerini yakından inceleyerek bestecinin oda müziği anlayışına daha da yakından bakmayı hedeflemiştir. Bu amaçla KV. 370 Obua'lı Dörtlü'nün analizini yapmıştır. Uçar'ın (2015) ifadesine göre, “Edebiyatta olduğu gibi müzikte de dehanın izlerine her zaman başyapıtlarda değil, kıyıda köşede kalmış eserlerde, hatta belki de bazen o tamamlanmamış eskizlerde, bitirilememiş fragmanlarda rastlanır” (s. 12). Bu ifadeden yola çıkılarak W. A. Mozart'ın flüt için bestelediği konçertolar, sonatlar ve diğer formlarda bestelediği eserlerinin yanı sıra flüt kuartetlerinin de diğer yapıtları kadar değerli ve önemli olduğu söylenebilir.

Kaynakça

Cangal, N. (2018). *Müzik formları*. Arkadaş Yayınevi.

Dağ, Ö. D. (2011). Keman vibratosu ile ilgili 18. yüzyıldan günümüze değişen yaklaşımlar. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13 (2), 105-118. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/trakyasobed/issue/30220/326257>

- Gencan, S. (2010). *Wolfgang Amadeus Mozart'ın KV313 sol majör flüt konçertosu'nun yapısal analizi* (Tez No. 293246) [Yüksek lisans tezi, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- İlyasoğlu, E. (2001). *Zaman içinde müzik*. Yapı Kredi Yayınları.
- İşbilen, Ö. C. (2007). *Wolfgang Amadeus Mozart re majör flüt konçertosunun form, analiz ve icra yönünden incelenmesi* (Tez No. 240952) [Yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Jaçe, E. (2019). *Barok dönem ve klasik dönem flüt konçertolarının dil tekniği açısından karşılaştırılmalı olarak incelenmesi* (Tez No. 545437) [Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Onuk, Ö. (2018). Flütte vibrato: Tarihsel bir bakış açısı. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6 (71), 163-170. Doi: 10.16992/ASOS.13771
- Önver, T. (2019). W. A. Mozart'ın K. 315 flüt ve piyano için yazdığı Andante ve K. 184 Rondo isimli eserinin icra açısından incelenmesi. *Balkan Müzik ve Sanat Dergisi*, 1 (1), 31-45. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/bmsd/issue/46351/583423>
- Say, A. (2005). *Müzik ansiklopedisi*. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Scott, W. D. (2009). *An applied logico-deductive analysis of Mozart's flute quartet in D, K.285*. [Yüksek lisans tezi, University of South Africa, Musicology].
- Theodore, L.J.B.W. (1964). *The flute quartets of Mozart: An historical and analytical study*, [Yüksek lisans tezi, The Ohio State University].
- Uçar, S. (2015). Wolfgang Amadeus Mozart'ın bir üflemeli çalgı ile yaylı üçlüsü/dörtlüsü için oda müziği eserleri ve KV 370 (368b) fa majör obualı dörtlü'nün ayrıntılı analizi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 1 (2), 1-13. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/amader/issue/1725/21142>
- Üstün, E. (2012). Flüt eğitiminde temel beceriler ve dil teknikleri. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 1(1), 103-122.
- Vural, H. (2019). Sonat'ın evrimi. *Ahenk Müzikoloji Dergisi*, 4(4), 81-103. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ahenk/issue/46590/548212>
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2006). *Nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.
- Yiğit, E. E. ve Nayir, A. E. (2019). Rönesans ve barok dönem müzikal süslemelerinin tarihsel gelişimlerine, uygulanış şekillerine bir bakış. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 8(63), 1591-1602.

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı

Araştırmacı verilerin toplanmasında, analizinde ve raporlaştırılmasında her türlü etik ilke ve kurala özen gösterdiğini beyan eder.

Yazarların Makaleye Katkı Oranları

Makale tek yazarlı olarak hazırlamıştır.

Çıkar Beyanı

Makalenin hazırlanmasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.